

A - 7<sup>e</sup> zondag van Pasen - 24 mei 2020  
Handelingen 1,12-24; 1 Petrus 4,13-16; Johannes 17,1-11a

### Alleen verder

Alleen moeten ze nu verder, die kleine club, de Twaalf, Petrus, Johannes, Jacobus en de anderen, met Maria en enkele dames, en de broeders. Een kleine club. Jezus uit het zicht verdwenen, alleen verder.

En dan weet je niet wat en hoe. Alleen verder. En je hebt allereerst behoefte om je terug te trekken, op de achtergrond te plaatsen, nu even niet te veel in de aandacht. Even tot rust komen, bidden. Even wennen aan de nieuwe situatie. Even bij elkaar komen, bij elkaar steun zoeken. Even afkicken en tot rust komen. Nadenken, mediteren, alles tot je laten doordringen. En maar veel bidden. Psalmen zingen.

Die kleine club, daar in die éne bovenkamer in een huis in de grote stad Jeruzalem, waar het die dagen gaat krioelen van de bezoekers, de pelgrims voor het komende Wekenfeest, en waar niemand let op dat kleine groepje volgelingen van die rabbi, Jezus, die zich ondertussen niet meer laat zien. Die kleine club, de Twaalf, Maria, enkele mannen, enkele vrouwen, dat was de eerste Kerk. Ze moeten nu alleen verder.

Wanneer wij afscheid moeten nemen van iemand, wanneer iemand zich terugtrekt, dan betekent dat allereerst dat wij het daarna alleen moeten doen. Maar het betekent ook dat wij een opdracht meekrijgen. Alleen verder gaan betekent dat wij de verantwoordelijkheid hebben om het werk voort te zetten.

Het lijkt op dat verhaal van Jezus, - weet u nog? - van die Koning die vertrok voor een lange reis naar een ver land, en aan zijn medewerkers een aantal talenten gaf, zodat ze alleen verder konden. Ook daar was het een afscheid met een opdracht. De Heer des huizes is weg, en dat betekent dat de medewerkers nu alleen verder moeten. Maar het betekent óók dat de Heer des huizes vertrouwen heeft in zijn mensen. Enfin, u kent het verhaal. Het terugtrekken, het weggaan van de één, betekent dat er een opdracht ligt voor de anderen, want die moeten het werk voortzetten. Niet de Heer des huizes laat de talenten woekeren, nee, dat moeten wij doen.

Ook die paar volgelingen van Jezus, daar in Jeruzalem, moeten alleen verder. Menselijkerwijs gesproken, zou je zeggen, moest Jezus, net als die Heer des Huizes in de parabel, wel héél veel vertrouwen gehad hebben in dat kleine groepje. Mannen waar je eigenlijk niet op kon rekenen, want ze waren verdwenen toen het serieus werd, en, zoals we nog drie dagen geleden hoorden, sommigen twijfelden. Op dat kleine groepje heeft Jezus zijn wereldkerk gevestigd? Ja, op dat kleine clubje....! Geen manager, in onze wereld en in onze tijd, zou zo iets gedurfd hebben.

Maar klopt dat wel, dat wij het voortaan helemaal alléén moeten doen? Moeten wij ècht helemaal alleen verder? Onze Kerk heeft als Evangelie-lezing voor vandaag een uitstekende keuze gemaakt met de allerlaatste stukken uit de Afscheidsrede van Jezus de avond vóór zijn dood. Hij weet dat zijn leerlingen straks alleen verder moeten, maar dat ze zeker niet alleen zijn. *"Ik bid voor hen die Gij Mij gegeven hebt"*, zo bidt Hij tot zijn Vader, *"omdat zij U toebehoren. Al het Mijne is van U en het Uwe is van Mij. Zo ben Ik in hen verheerlijkt"* (Joh 17,9-10). Jezus is uit zicht, maar Hij blijft bij en in ons.

Negen dagen zou het gaan duren, sinds Jezus afscheid had genomen. Negen dagen van samenzijn in gebed. Het was de eerste noveen uit de kerkgeschiedenis. Negen dagen lang. Het lijkt een beetje op wat wij momenteel sinds de Corona-crisis beleven. We zijn hier bijeen als een kleine gemeenschap, als het ware opgesloten in een bovenkamer, met slechts een paar mensen, net als die eerste kerkgemeenschap, de Twaalf, Maria, enkele dames, enkele mannen.

Tot aan het Pinksterfeest, toen opeens als een bliksemschicht bij heldere hemel de vurigheid van de Heilige Geest hen verbrandde. Ja, want straks is het Pinsteren. Opeens is het dan duidelijk dat wij het helemaal niet alleen hoeven te doen. Jezus is niet weg. Door de gave van de Heilige Geest begon de Kerk, en werd wat zij vandaag is, een wereldkerk, die de Blijde Boodschap verkondigt aan alle volkeren.

Mogen ook wij, net als die eerste Kerkgemeenschap, wij, nu, na de Corona-crisis, stap voor stap, weer naar buiten treden.

Kom, Heilige Geest, mogen wij nu bidden,  
Vervul de harten van uw gelovigen  
en ontsteek in ons het vuur van uw liefde.  
Zend uw Geest uit en alles zal worden herschapen,  
en Gij zult het aanschijn der aarde vernieuwen.

*Régis de la Haye, diaken*